

**Οὐρρά φωνάζει κι'ό τρανός
ὁ Κάϊζερ ὁ Γερμανός.**

Φτωχή μητέρα, πέταξε και τούς 'Ολύμπους σεις,
σήκω τὰ μάτια σου νὰ δῆς πῶς ἦσουν και πῶς εἶσαι.
Τώρα σὲ βλέπουνε κι'αὐτοί, πού'θιθάβαιναν' μπροστά σου
χωρίς νὰ ρίξουνε ματιὰ στ' ἄσχημα τάρματά σου.

Φτωχή μητέρα, γιῶρτασε,
καιρός σου νὰ γελᾶσης..
ἀπὸ θριάμβους χόρτασε
τῆς γῆς και τῆς θαλάσσης.

Ξαναγαλβάνισε λαούς τῆς οἰκουμένης ὅλης,
κι' ἀπὸ κομμάτια κυανῶν
και σαπφειρίων οὐρανῶν
κάνε στολίδια τελετῆς, μεγαλωνύμου Σχόλης.

Τραναῖς Κορόναις σὲ κυττοῦν,
τῆς νίκαις σου τῆς καιρετοῦν
μὲ μὴ κρυφὴ χαρά.

Και' στὴν Πριγκίπισσ' ἀδελφῆ
ὁ Κάϊζερ τηλεγραφεῖ:
οὐρρά, οὐρρά, οὐρρά.

Οὐρρά λοιπὸν ἡ Νῆση σου... κι' αὐτὸν ἐνθουσιάζει
τὸν Καίσαρα τὸν Γερμανό,
πού κι' ἔνα του Πομερανὸ
γιὰ' μᾶς δὲν θυσιάζει.

Σὲ βλέπομε νὰ πολεμῆς,
κι' οὐρρά φωνάζομε κι' ἐμεῖς
μ' αὐτὸν τὸν Ἱμπεράτορα
και κάθε μας προπάτορα.

Οὐρρά κι' ἀπὸ τὰ κύματα
τὰ δαυλοφωτισμένα,
οὐρρά κι' ἀπὸ τὰ μνήματα,
πού τάχαν ξεχασμένα.

Οὐρρά βοοῦν σημερινοὶ
κι' ἀρχαῖοι πολεμάρχοι,
και τούς φονιάδες' στὸ σχοινί
κρεμοῦν τοῦ Πατριάρχη.

Οὐρρά φωνάζει κι' ὁ Ραγιάς,
πού βλέπει τῶρ' ἀλήθεια
και τοῦ παπποῦ και τῆς γιαιγιάς
τὰ τόσα παραμύθια.

Οὐρρά κι' ἀπ' ὄλαις τῆς γωνιᾶς,
οὐρρά βοῦνζουν κανονιᾶς,
οὐρρά σφυρίζουν σφαίραις.

Οὐρρά Πατρίδα λαμπερή,
ὁ, π' ἠχάλασαν καιροὶ
τὸ φτερεῖαν' ἄγλαις' μέραις.

**Φασουλῆς και Περιελέτος,
ὁ καθέννας γέτος σκέτος.**

Φ. —

Χόρευε λοιπὸν και πῆδα,
και τραγοῦδα τὴν πατρίδα.
" Ἄς σὲ πιάσῃ τώρα τρέλλα,
μπᾶμ ἐδῶ και μπουμ ἐκεῖ,

χόρευε μὲ φουστανέλα
και μὲ βράκια Κρητικῆ.

Μοναχὸς και μ' ἔλλους πίνε...
ὄνειρα θάρρα πῶς εἶναι
ὅλα τούτα, συντροφέ μου.